

بمناسبت پنجمین سالگرد خیزش دانشجویی - مردمی هیجده تیر!

در آستانه هیجده تیر قرار گرفته ایم. پنج سال قبل در چنین روزهایی، ایرانیان و جهانبیان شاهد شش روز پر التهاب بودند. روزهایی که برای همیشه در تاریخ سیاسی ایران ثبت گشته اند. خیزش دانشجویی و مردمی روزهای 18 تا 23 تیر 78، بدون شک یکی از نقاط عطف چالش یکصد ساله مردم کشورمان برای آزادی و رهایی بود. جنبش پر شور و غرور آفرینی که می تواند شانه به شانه انقلاب مشروطیت، نهضت ملی شدن نفت، جنبش دانشجویی 16 آذر 32، انقلاب 57 و... بایستد و با صلابت بانگ زند که خیزش شش روزه او در به نمایش گذاشتن عزم جزم مردم تشنه آزادی و برابری برای در هم پیچیدن بساط استبداد و بی حقی عمومی، ابدأ چیزی از آن جنبش ها کم ندارد. به همین خاطر در چهار سال گذشته، جنبش دانشجویی و جوانان و توده های مبارز، سعی نمودند که سالگرد آن خیزش را با شکوه هرچه بیشتر برگزار نمایند.

به همان میزان که دانشجویان و مردم برای فرا رسیدن سالگرد 18 تیر روز شماری می کنند، جمهوری اسلامی در هول و هراس فرو میرود و برای ممانعت از برگزاری آن، از هفته ها قبل اعلام آماده باش می نماید. آنها سال گذشته در حالیکه از همان اواسط خرداد ماه خود را برای مقابله با چهارمین سالگرد هیجده تیر آماده میکردند، به چشم خود دیدند که چگونه جنبش دانشجویی و جوانان، از شامگاه 20 خرداد- ابتدا در تهران و سپس در اکثر شهرهای بزرگ ایران- بمدت ده روز خیزش سراسری پرشوری را سازمان دادند.

اما امسال سردمداران رژیم، امیدوارند که بدنبال پیشروی محافظه کاران در دستگاه حاکمیت و بدست گرفتن مجلس هفتم و نیز بهره برداری از ضعف و پراکنده گی اپوزیسیون دمکرات و عدالت خواه در داخل و خارج از کشور و حالت سر درگمی در جنبشهای اجتماعی و خلأ سازماندهی، و همچنین برخی پارامترهای بین المللی نظیر گیر افتادن آمریکا در " باتلاق عراق " و افزایش بهای نفت (که به معنای تقویت بنیه مالی رژیم جهت تر و خشک کردن بیشتر قوای سرکوب خواهد بود) فضای سیاسی جامعه را به رخوت کشیده و مانع از ابراز وجود دانشجویان و مردم در سالگرد حماسه 18 تیر شوند.

طبیعی ست که در چنین شرایطی، نسخه پیچی از خارج برای دانشجویان و مبارزین داخل کشور، مفهومی ندارد. جنبش دانشجویی و مردمی ایران، خود بهتر میدانند که با توجه به شرایط سیاسی، توازن قوا و امکانات موجود، چه شکل یا اشکالی از مبارزه را برای گرامیداشت 18 تیر وکلاً تداوم جنبشهای اجتماعی برگزینند.

اما صرف نظر از اینکه در داخل کشور ما با چه نوعی از مبارزه و نافرمانی مدنی مواجه شویم، در خارج از کشور، وظیفه همه نیروهای چپ و مترقی است که با برگزاری هر چه باشکوهتر پنجمین سالگرد خیزش انقلابی تیر ماه 78، نگذارند رژیم جنایتکار اسلامی به آرزوی خود که همانا جلوگیری از پژواک خواستها و مبارزات حق طلبانه مردم ایران است دست یابد. از اینرو ما از همه نیروهای دمکرات و برابری طلب دعوت می کنیم که از طریق همکاری و اتحاد عمل، کارزار وسیعی را در سالگرد 18 تیر از کران تا کران این کره خاکی بپا کنند. دانشجویان، جوانان و زحمتکشان ایران، بیش از هر زمان به تلاش و یاری ما نیاز دارند تا صدای حق طلبانه خود را به گوش جهانبیان برسانند. این همبستگی بین المللی را از آنها دریغ نکنیم!

گرامی باد سالروز خیزش هیجده تیر
سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی
زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)